

27

Plantele de apartament nu răspund la rugăciuni

Despre prejudecata credinței subiective

Kelly stătea în bucătărie cu prietena ei, Heather.

“Cred că fiecare dintre noi avem credința care ni se potrivește, adică ce vrem să zic, nu doar creștinismul este pe lumea asta, ci cel mai important lucru e să crezi în ceva.”

Heather își încruntă sprâncenele de parcă acest gest ar ajuta-o să gândească mai bine.

“Mă tem că așa este”, zise ea. “La urma urmei, și creștinismul vorbește de mântuire prin credință, deci, cum să spun...” Făcu o scurtă pauză, apoi vorbi pe un ton ușor mai coborât. “Cum ar veni, nu contează atât de mult în ceea ce crezi, câtă vreme crezi cu convingere.”

Îmi pare rău că trebuie să v-o spun fetelor, dar acest lucru este un mit, o prejudecată.

Recent, un cunoscut profesor universitar le-a spus studenților lui: “Eu cred în credință, cred în puterea credinței, deoarece sunt convins de capacitatea ei de a schimba viețile oamenilor”.

Dar aceasta ține de existențialism, nu de creștinism. Existențialismul pune accentul pe “credință”, nu contează de ce fel este sau în ce lucru este ancorată.

Am fost invitat la o dezbatere împreună cu șeful departamentului de filosofie al unei mari universități, pe tema teoriei marxiste — teorie potrivit căreia oamenii sunt ființe eminentemente economice. Acolo am afirmat că învierea lui Isus a fost determinantă pentru mine personal prin opțiunea pe care am luat-o de a adera la o credință istorică, bazată pe Scriptură.

“Uite, McDowell”, m-a abordat interlocutorul meu, “problema nu este învierea. Nu contează dacă învierea a avut loc sau nu. Important este să stabilim dacă tu crezi într-adevăr că a avut loc, sau nu?”

“Stimate domn”, i-am răspuns, “mă tem că vă înșelați. Adevărul cu privire la ceea ce cred are o mare importanță deoarece, dacă ceea ce cred nu este adevărat, nu am nici un drept să-mi pun credința în creștinism.”

După respectiva întâlnire am fost abordat de un student musulman.

“Domnule McDowell”, mi-a spus, “știu câțiva musulmani care au mai multă credință în Mahomed decât mulți creștini care îl urmează pe Hristos”.

“Ar putea fi într-adevăr așa”, i-am răspuns, “însă nu aceasta este problema. Problema nu constă în câtă credință ai, cât în cine îți ancorezi această credință?”

Valoarea unei credințe nu se regăsește în cel care împlinește acest act, cât celui căruia i se adresează, respectiv obiectului credinței. Poți să ai cea mai mare credință întâlnită vreodată în istorie, dar dacă ți-o investești să zicem, în plantele din apartament, oare vei dobândi mântuirea, ca și cheie de boltă a relației tale cu Dumnezeu? Sau cum vei rezolva problema iertării păcatelor? Simplu, câtă vreme crezi suficient de puternic, și obiectul credinței tale sunt plantele de apartament!

Pe de altă parte, dacă ai o credință de mărimea unui pistrui, dar îți pui această credință în Isus Hristos, oare vei dobândi o relație mântuitoare cu Dumnezeu? Vei avea parte de iertarea păcatelor? Cu siguranță. Dar cine face diferență între cele două obiecte ale credinței enunțate mai sus dacă nu chiar însuși obiectul credinței, respectiv Acela în care te încrezi?

Credința creștină nu este una subiectivă, ci este în întregime obiectivă; iată de ce apostolul Pavel a afirmat cu tărie în 1 Corinteni 15:17: “dacă nu a înviat Hrisos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre”. Pavel a recunoscut că o credință subiectivă — indiferent cât de puternică ar fi ea — nu te poate mântui de păcatele tale, dar atunci când credința îți este ancorată în Hristos cel înviat, ești mântuit “prin har...prin credință” (Efeseni 2:8, sublinierea noastră). Credința în sine nu te mântuie. Hristos însă, o poate face.

Temă de casă

Înfruntă prejudecata subiectivității credinței răspunzând următoarelor probleme:

Citește Ioan 3:16. Observă importanța celor două cuvinte “în El” raportate la mesajul legat de viața veșnică.

Citește Ioan 8:24. Oare în acest verset, Isus subliniază importanța credinței în general, sau se referă la credința în El?

Citește Fapte 16:30–31. În ce sau în cine îi spune Pavel temnicerului din Filipi să-și ancoreze credința?

Căutați în Romani 3:22 și completați cu cuvintele cheie care lipsesc din verset: "...neprihănirea dată de Dumnezeu care vine prin credința _____ pentru toți și peste toți cei ce cred în El" (Romani 3:22).